

Ἀριθμ. 44^{ος}

Δεύτερον ἔτος.

Τὰ πλείω ἰδέσθαι, τοῖς πλείοσι
Φρασίλ.

Μεσολόγιον, 3 Ἰανυ. 1825. Τετράδη.

ἙΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ναύπλιον. Τὴν 19 Μαΐου. 1825.

Σήμερον ἐπανηγυρίσθη λαμπρότατα ἐπ' ἐκκλησίας τῆς γενικῆς ἀμνηστίας ἢ χαρμόσυτος ἀπόφασις. Ἦτον ἀδύνατον νὰ μὴ χύνη τις δάκρυα χαρᾶς, βλέπων ἰδίους ὀφθαλμοῖς τὴν λαμπρὰν ταύτην ἑορτήν. Ὅλοι οἱ ἐν ἀξιώμασι Πολιτικοὶ καὶ Πολεμικοὶ, ἐν οἷς καὶ οἱ ἀνακεκλημένοι ἐξόριστοι, ἦσαν παρόντες. Τὸ Τακτικὸν σῶμα συνιατάμενον ἀπὸ ἐξακοσίων περὶ πλεονεξία ἐπεριτριγύριζε τὴν ἐκκλησίαν. Ἡ Μουσικὴ ἐπαίξε τοῦ πλέον γλυκεῖς ἤχους· ὁ δὲ Βασιλεὺς κύριος Σπυρίδων Τρικυΐτης ἀναβῆς ἐπ' ἀμβωνος, ἐξεφώνησε τὸν πανηγυρικὸν λόγον· καὶ μετὰ τοῦτο ἀρχίσθησαν ἐπάνω εἰς τὸ Ἱερὸν Εὐαγγέλιον οἱ σημαντικώτεροι τῶν Διοικητῶν καὶ οἱ ἀνακαλεσθέντες νὰ δάψωσιν ὅλα τὰ παρελθόντα, καὶ ὁμοφώνως εἰς τὸ ἐξῆς νὰ τρέψωσιν εἰς ὑπεράστωσιν τῆς Πατρίδος.

Ὅποια λαμπρὰ ἀποτελέσματα γεννᾷ ἡ εὐλοκίης μεταμέλεια καὶ ἡ ἀδόλος ἔνωσις ὑπαγογενομένη ἀπὸ τὰ ὑπὲρ Πατρίδος αἰσθήματα, εὐκόλως πᾶς τις νενεχῆς δύναται νὰ ἐννοήσῃ. Ἡ κρίσιμωτάτη περίστασις τῆς Πατρίδος, ὁ Ὀρκος καὶ τὰ δάκρυα εἶναι ἱκαναὶ ἀποδείξεις, ὅτι ἡ ἔνωσις αὕτη εἶναι ἀμωμος· ἀπὸ δὲ τὸν ἐφεξῆς λόγον, ἐν ᾧ κηρύττονται τῶν κακῶν οἱ πρωταῖτιοι, ἐκαστὸς συμπεραίνει, ὅτι εἰς τὸ ἐξῆς δὲν δύναται νὰ βσιλεύσῃ καὶ νὰ μείνῃ πλέον κεκρυμμένη ἡ κακία.

Δόγος αὐτοσχέδιος ἐφωνηθεὶς ἐπ' ἐκκλησίας ἐν Ναυπλίῳ παρὰ τοῦ Βουλευτοῦ κυρίου Σπυρίδωνος Τρικυΐτη τῇ 19 Μαΐου, ἡμέρᾳ καθ' ἣν ἐκηρύχθη

γενικὴ ἀμνηστία παρόντων ὅλων τῶν μελῶν τῆς Διοικήσεως, καὶ τῶν τὴν ἀμνηστείαν λαβόντων, καὶ μεγάλου πλήθους λαοῦ.

Φαίνεται μοι νὰ βλέπω σήμερον τὴν ἀξιοδύκωτον ἐκείνην σκηνὴν εἰς τὴν ὁποίαν λέγει ἡ Γραφή, ὅτι εὐρέθη ὁ Ἰησοῦς τοῦ Ναυῆ, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ λαοῦ, ὅταν τὸ Ἰσραηλιτικὸν στρατόπεδον ἐγαλάσθη καὶ ἐδιώχθη ἀπὸ τὸν ἀλλόφυλον ἐχθρὸν εἰς τὴν πόλιν Γαί, ὅταν ἐξ αἰτίας αὐτῆς τῆς ἀπροσδοκίτου συμφορᾶς ἐπτοήθη, κατὰ τὴν φράσιν τῆς Γραφῆς, ἡ καρδία τοῦ Λαοῦ καὶ ἐγένετο ὡς περ ὕδωρ, ὅταν ὁ Ἰησοῦς, εἰς σημεῖον λύσεως, ἐσχίσεν ὁ ἴδιος τὰ φορέματά του, ἔπεσε προῦμντα αὐτὰς, καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ ἀπὸ τὴν αὐγὴν ἕως τὸ βράδυ ἐνώπιον τοῦ Κυρίου, καὶ ἔβαλαν χῶμα εἰς τὴν κεφαλὴν των διὰ τὴν ἀνέλπιστον ἐκείνην καταστροφὴν, καὶ τὸν καταδιωγμὸν τοῦ Ἰσραηλιτικοῦ Λαοῦ· καὶ διέβρηξεν Ἰησοῦς (τὴν ἡμέραν ἐκείνην) τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, καὶ ἔπεσεν Ἰησοῦς εἰς τὴν γῆν ἐπὶ πρόσωπον ἐναντίον Κυρίου ἕως ἑσπέρας αὐτὸς καὶ οἱ Πρεσβύτεροι τοῦ Ἰσραὴλ, καὶ ἔπεβάλοντο χοῦν ἐπὶ τὰς κεφαλὰς αὐτῶν. Τέτοια εἶναι βέβαια καὶ τὴν σήμερον ἡ περίστασις τοῦ νέου Ἰσραηλιτικοῦ λαοῦ, τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος· παντοῦ κατήρεα! παντοῦ θλίψις! παντοῦ φόβος καὶ δειλία! καὶ ἐπτοήθη ἡ καρδία τοῦ Λαοῦ, καὶ ἐγένετο ὡς περ ὕδωρ.

Πίπτει τὸ ἔμπροσθεν τοῦ Νεοκαστροῦ νησί, ἡ Σφακτηρία, καὶ πίπτουν μετ' αὐτὸ ἐνδοξα θύματα τῆς Πατρίδος τόσοι δυνατοὶ ἐν πολέμῳ· δειλὴ τὸ Ἑλληνικὸν στρατόπεδον δι' αὐτὸ τὸ ἀπροσδόκητον δυστύχημα, ἀφίεται ἐρήμος ὁ παλαιὸς Ναβαρίνος, καὶ τὸ Νεόκαστρον, τὸ ἴδιον Νεόκαστρον γίνεταί βραβεῖον τοῦ νικητικοῦ ξίφους τοῦ Αἰγυπτίου ἐχθροῦ· αὐτὰ ἔπαθεν εἰς ὄλιγον διάστημα ἡμερῶν ἡ Ἑλλὰς, καὶ ἰδοὺ ἐπτοήθη ἡ καρδία τοῦ Λαοῦ, καὶ ἐγένετο ὡς περ ὕδωρ.

Ἀλλὰ διὰ τί ἐδυστύχησαν οἱ κατὰ τὴν Γαί ἔνοπλοι Ἰσραηλῖται, οἱ ἄλλοτε νικηταὶ καὶ τροπαιοῦχοι; διὰ τί οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες τῶν ὁποίων τὰ ἀνδραγαθήματα ἐξέπληξαν ὅλον τὸν κόσμον ἔπαιον τὸ πικρὸν τοῦτο ποτήριον τῆς πτώσεως τοῦ Νεοκαστροῦ; τὸ στίγμα τοῦ Θεοῦ μᾶς τὸ λέγει· ὅτι ἐπλημμέλη-

σαν οἱ υἱοὶ Ἰσραὴλ πλημμέλειαν με-
γάλην.

Καὶ πάλιν ἄλλην πλημμέλειαν ἀναπητοῖ μου Ἑλ-
ληνες, πόταν αἰτλή μεγαλητέραν πλημμέλειαν ἐνώ-
πιον τοῦ Θεοῦ, ἐνώπιον τῆς Πατρίδος, ἐνώπιον ἑ-
λῆς τῆς ἐδράκης ἀπὸ τὴν πλημμέλειαν τῶν διχονοι-
ῶν, καὶ σκανδάλων, τὰ ὅποια ἐκαυρώθησαν τὴν
σήμερον εἰς τὴν τὴν πολυπαθήν Ἑλλάδα.

Κινδυνεύει ἡ Πατρίς· ὅλοι τὸ βλέπομεν, ὅλοι τὸ
φρονίζομεν, καὶ δὲν κινδυνεύει βέβαια διὰ τὸ δὲν ἔχει
στρατεύματα καὶ φιλοκύνδυνα καὶ ἐμπειροπώλεμα,
καὶ δὲν κινδυνεύει διὰ τὸ δὲν ἔχει χρηματικούς πηγὰς·
κινδυνεύει ἡ δυστυχισμένη Πατρίς, ἐπειδὴ ὁ ζῆλος
τοῦ λαοῦ ἐσβύσθη, καὶ ἐσβύσθη, (φρίττω ὅταν τὸ
συλλογίζομαι) ἀπὸ ἡμῶν τοὺς ἰδίους· κινδυνεύει ἡ
Πατρίς, ἐπειδὴ τὰ φιλοκύνδυνα καὶ ἐμπειροπώλεμα
στρατεύματα παρελύθησαν, καὶ παρελύθησαν, ἀλ-
λοῦμενον! ἀπὸ ἡμῶν τοὺς ἰδίους, ἀπὸ ἡμῶν οἱ ὅ-
ποιοι ἀποκαταστήσαμεν τὸ δυστυχισμένον ἔθνος παί-
γνιον τῶν παθῶν μας, ἀπὸ ἡμῶν οἱ ὅποιοι ἀν' ἡ
κλείσωμεν τὰς δεινὰς του, καὶ παλαιωμένους πληγὰς,
τοῦ ἀνοίξαμεν νέας καὶ βαρυτέρας, ἀπὸ ἡμῶν οἱ ὅ-
ποιοι ἀντὶ τὰ τὸ ἐγγήσωμεν εἰς τὸν λιμένα τῆς σω-
τηρίας καὶ εὐδαιμονίας τὸ ἐφέραμεν εἰς τὸ χεῖλος τῆς
ἀτίτου· καὶ τοῦτο διὰ τὴν; διότι ἡ φιλαρχία
πολιορκεῖ τὸν νοῦν μας, ὁ φθόγος, καὶ
τὸ ἐμφύλλιον μίσος κατατρώγει τὰ
σπλάγχνα μας, ἡ ἰδιοτέλεια ὁδηγεῖ τὰ
ἔργα μας, αἰσχυρῶς καὶ τὰ δια-
βούλια εἶναι ἡ πολιτικὴ μας.

Ἀλλὰ ἕως πότε, ἀδελφοί μου, νὰ τυφλώτῃμεν;
ἕως πότε ἡμεῖς οἱ ἴδιοι νὰ ἐθελονακῶμεν; ἕως πότε
νὰ δίδωμεν ἡμεῖς τὸ κοφτερότατον σπαθὶ τῶν ἀγρίων
παθῶν μας εἰς τὰ χεῖρα τοῦ ἀσεβοῦς τυράννου μας;
καταβῶν ἐναντίον μας τόσα σεβασμὰ κορμὶα κει-
τόμενα ἄταρα, γυνὰ καὶ κατεσπαράγμένα ἐπ' αὐ-
τοῦ τοῦ Νηοῦ τῆς Στρατηρίας, καταβῶν ἐναντίον μας
τὰ αἵματα τῶν μαρτύρων τῆς Πίστεως καὶ Πατρίδος·
τίς ὠφέλεια, φωνάζουν τὰ ἱερὰ ταῦτα σφάγια,
τίς ὠφέλεια ἐν τῷ αἵματι μου; διὰ τὴν ἀφήσαμεν
χῆρας τὰς γυναῖκας μας, ὄρφανὰ τὰ τέκνα μας, ἀ-
παρηγορήτους τοὺς συγγενεῖς μας; διὰ τὴν τὰ ἔργα νὰ
καταφύγῃ τὰς σάρκας μας ταῖς ὅποιαις ἡμεῖς οἱ
ἴδιοι ἀφήσαμεν εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης; τάχα διὰ
νὰ παραδώσωμεν εἰς τὴν αἰσχρὰν δουλείαν τῶν πα-
θῶν μας τὴν γῆν ὅπου ἐλευθέρωσεν ὁ θάνατός μας, ὅ-
που ποτίζουν ὅλο ἓνα τὰ πικρὰ δάκρυα τῶν γυναι-
κῶν μας καὶ τῶν τέκνων μας; ἄχ! διὰ τοὺς αἰκτειρ-
μοὺς τοῦ Θεοῦ, ὁ ὅποιος εἶναι ὁλος ἀγάπη, διὰ τὸ
ὄνμα τῆς Πατρίδος ἡ ὅποια εἶναι ὅλη ἀρετὴ, ἃς κα-
θαρίσωμεν τὴν ψυχὴν μας καὶ εἰς αὐτὴν τὴν ὄραν
τοῦ κύνδυνου, ἀπὸ τὸν ῥύπον τῆς διχονοίας, ἃς δά-
ψαμεν εἰς τὸν τάφον τῆς λησμονησίας τὰ ἄγρια καὶ
ἀνίστα πάθη μας, ἃς πλύνωμεν τὰς μολυσμένους καρ-
δίας μας εἰς τὸ ἱερὸν λουτρὸν τῆς ἀγάπης· ὁ πατρι-
στισμὸς ἃς λαμπρύνῃ εἰς τὸ ἐξῆς τὸν θολωμένον νοῦν
μας, ἡ εὐλαβία ἃς βασιλεύσῃ εἰς τὴν καρδίαν μας,
ἡ ἀγάπη καὶ ἡ σύμπνοια ἃς προωρεῖται ὡς νεφέλη

πυρὸς εἰς ὅλας τὰς βουλὰς μας καὶ εἰς ὅλα τὰ ἔργα
μας.

Εἰς ἐσᾶς τὰρα τοὺς λαοὺς τῆς Πελοποννήσου, εἰς
ἐσᾶς στρέφω τὸν λόγον μου· ἕως πότε, ἀδελφοὶ Πε-
λοποννήσιοι, ἀκίνητοι θὰ ὑποφέρετε τὸν βάρβαρον ἐχ-
θρὸν νὰ ἐμφυλίσῃ μέσα εἰς τὴν γλυκιάτην Πατρί-
δα σας; ἕως πότε θὰ βλέπετε ταπεινωμένα τὰ πε-
ρασμένα μεγαλεῖά σας, ἀμαυρωμένην τὴν δόξαν σας,
εἰς κύνδυνον καὶ αὐτὴν τὴν ὑπαρξὴν σας; δὲν εἰσθε
σεῖς οἱ ὅποιοι ἀβέβαιοι ἓνα καιρὸν ἀόμην εἰς τὰ κι-
νήματα τῆς ἐπαναστάσεως χωρὶς ὄπλα καὶ πολεμι-
φόνια, χωρὶς σύστημα γραπτοῦ Νόμου, ὑβρισμένοι
καὶ ἀπελαπισμένοι ἀπὸ ὅλα τὰ Χριστιανικὰ Βασίλεια,
καὶ μόνον ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὸ θείον αἶσθημα τοῦ
πατριωτισμοῦ; δὲν εἰσθε σεῖς, λέγω, ὅπου ἐτρέχα-
τε μετὰ τὴν σημαίαν τοῦ τιμίου Σταυροῦ εἰς τὴν ὕψι-
αν, καὶ πρῶτοι ἀπὸ τοὺς ἄλλους συναδελφούς σας
Ἑλληνας ἐσαλπύσατε τὴν σάλπιγγα καὶ τοῦ πολέ-
μου καὶ τῆς νίκης, καὶ ἐξεβίβισατε τὴν βιρώσην
καὶ τὸν Κίσμον ὅλον; δὲν εἰσθε σεῖς ἐμπροσθεν ἰσ-
τοῦ ὅποιον ἐταπεινώθησαν τὰ ὑπερήφανα τεῖχη τῆς Μο-
νεμβασίας, τῆς Κορίνθου, τοῦ Νεοκάστρου, καὶ τῆς
Τριπολιτζᾶς; δὲν εἰσθε σεῖς εἰς τὴν γῆν τῶν ὁποίων
ἐσωριάσθησαν τὰ κίκαλα τόσων καὶ τόσων ἐχθρῶν;
ποῦ οἰσὼν τὰρα ὁ περασμένος ζῆλός σας; ποῦ ὁ ἀ-
περασμένος ἡρώϊσμός σας; πῶς τόση μεγαλὴ; πῶς
τέτοια ἀκίνησία; ἄχ! σεῖς εἰσθε πάντοτε οἱ αὐτοὶ,
πάντοτε τρέφετε τὸ αὐτὸ μίσος ἐναντίον τῶν Τυράν-
νων, πάντοτε διψᾶτε ἐκδίκησιν ἐναντίον τῶν ὑβρισ-
τῶν Πιστεῶς σας καὶ τῆς τιμῆς σας, πάντοτε ἐνθυ-
μείσθε τὸν ἱερὸν ὄρκον σας τῇ νίκῃ ἢ τοῦ θανάτου·
δὲν πταίετε ἐσεῖς, ὄχι, ἡμεῖς πταίμεν· ἡμεῖς σᾶς
ἀλλοτρίωσαμεν, ἡμεῖς μετὰ τὰ πάθη μας σᾶς ἰβρίψαμεν
ἀπὸ τὰ χεῖρα τὰ νικηφόρα αἵματα· ἂν ἔπεσε
τὸ Νεοκαστρον δὲν ἔπεσε βέβαια ἀπὸ τὴν ἀνδρίαν
τοῦ ἐχθροῦ, ὄχι, ἔπεσε ἀπὸ τὴν ἀσυμφωνίαν τὴν ἐ-
δικήν μας, αὐτὴ μᾶς ἐπαράλυσε τὰ χεῖρα, καὶ μο-
ναχὴ ἡπαράλυσεν τὴν χερσὶν μας ἐπρόδωσε τὸ Νεό-
καστρον· ἀλλὰ ἡ πικρὴ αὐτὴ δοκιμὴ μᾶς ἐδίδαξε
τὰ κακὰ ἐπακόλουθα τῶν διχονοιῶν μας, αὐτὴ ὅπου
μᾶς ἐπώτισε τόσα φαρμάκια, αὐτὴ μᾶς προσφέρει
σήμερον καὶ τὸ ἀντιφάρμακον διὰ τῆς ὁμονοίας
καὶ τῆς ἐνώσεως· ἂν τόσον μᾶς ἔβλαψε καὶ
μᾶς ἐντροπίασεν ἡ ἀσυμφωνία μας, τὶ θριάμβους,
καὶ τὶ τρώγαια ἐταιμάζει ἡ Θεία ἔνστικτος καὶ ὁμόνοια!

Αὐτὴν τὴν Θεὸν ἔνστικτος καὶ ὁμόνοια, αὐτοὺς τοὺς
θριάμβους καὶ τὰ τρώγαια μᾶς τὰ ὑπόσχεται ἡ ση-
μερινὴ πάνδημος καὶ ἱερὰ ἡμέρα· αὐτὴ μᾶς προτοι-
μάζει τὸν ἐξολοθρευτὸν τοῦ Αἰγυπτίου ἐχθροῦ, καὶ
τὴν ἀνάκτησιν τοῦ Νεοκάστρου· καὶ, ἡ ἀνάκτησιν
τοῦ Νεοκάστρου, καθὼς ἄλλοτε συνέβη καὶ ἡ ἀνάκ-
τησις τῆς Ἀκροκορίνθου χαμένης καὶ πάλιν κερδισμένης.
Παρηγορήσου φιλάτη μου Ἑλλάς, παρηγορήσου! ἰδοὶ
τὰ τέκνα σου τὰ ὅποια κατεσπαράγθησαν ἡ Μητρική
σου καρδία ὅσαν τὰ ἐβλεπες διηρημένα καὶ ἀλληλο-
μαχοῦντα, ἰδοὺ συνδεδεμένα εἰς τὸ ἐξῆς μετὰ τὴν Θεῶν
δεσμὸν τῆς ὁμονοίας καὶ ἀγάπης· βλέπω εἰς τὰ
πρόσωπα των ζωγραφισμένην τὴν μετάνοιαν διὰ τὸ

κατελθόντα, ξανοίγω εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας των τὴν σπιθερὰν ἀπὸ φρονιᾶς διὰ τὰ μέλλοντα, μοῦ τὸ βεβαίον ἐν τὰ δάκρυα ὅπου βλέπω νὰ χύνονται ἀπὸ ὅλων σχεδὸν τοὺς ἀκρατάς μου, δάκρυα συντριβῆς, δάκρυα εὐγενῶν καρδιῶν, δάκρυα προμηνυτικά μελλούσης χαρῆς καὶ ἀγαλλιᾶσεως· παρηγορήσου, φιλότατη μου Ἑλλάς, παρηγορήσου! ἔτοιμα εἶναι ὅλα σου τὰ τέκνα νὰ ὀρκισθοῦν σήμερον ἔμπροσθεν τῶν Ἀγγέλων καὶ τῶν Ἁγίων εἰς τὸ ἱερὸν ὄνομα τῆς Πατρίδος, εἰς τὰ ἀνεκδίηκτα κύκαλα τῶν εἰς Σφακτηρίαν πετόντων, νὰ σέβονται πρὸ πάντων καὶ νὰ τιμῶν τὴν ἱερὰν παρακαταθήκην τῶν Νόμων τοῦ ἔθνους, καθὼς ἐσέβοντο καὶ ἐτιμοῦσαν οἱ Ἰσραηλιταὶ τὴν Σκηνὴν τοῦ Μαρτυρίου, καὶ ἡ ὅλοι ὁμοῦ νὰ ἐκδικηθῶν τὰ ἀδικηθέντα Ἑλληνικὰ αἵματα, ἢ νὰ ἐνώσι, καὶ αὐτοὶ τὰ ἐδικά τους μὲ ἐκείνα προσφέροντές τα ἐπιτάφιον τιμὴν τῆς Πατρίδος.

Ἐγχώριοι εἰδήσεις.

Τὴν 31 Μαΐα. Χθὲς μετὰ τὴν μεσημέριαν ἐπλησιασαν μερικὰ βηθάλια τῶν ἐχθρῶν πρὸς τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ περιτειχίσματος μας. Εἰκοσι Ἕλληνες ἐκβήκαν νὰ τὰ πάρωσιν. Οἱ δὲ ἐχθροὶ μόλις ἴδον τὴν ἐξόδον, καὶ πικρὸς φόβος τοὺς ἐκυρίευσεν· ἤρχισαν λοιπὸν νὰ μᾶς ῥιπτοῦσι βόμβας ἐκ τῶν κανονοστασίων των, καὶ νὰ τορνεύωσι τοὺς ἐξελθόντας. Ἡμεῖς δὲ ῥίψαντες ἱκανὰ κανόνια μὲ μιδράλια ἐναντίον των, καὶ ἀντιτορνεύσαντές τις, ἐφονεύσαμεν καὶ ἐλαδώσαμεν ἀσχετοὺς· ἀλλ' ὁ κρότος τῶν πυροβόλων διεσκόρπισε τὰ ζῶα ταῦτα.

Τὴν παρελθοῦσαν νύκτα ὁ ἐχθρὸς ἔπαυσεν ὀλοτελῶς ἴσους τὸν Ὀριζόντειον ὅσον καὶ τὸν κατὰ Κάθετον πυροβολισμόν τε. Ἡμεῖς ὅμως ἐκάμαμεν τὴν συνειθισμένην μας φωτιὰν ὡς καὶ πάντοτε.

Τὸ πρῶτ' ἤρχισαν οἱ τοῦρκοι τὸν βομβαρδισμόν των· ἡμεῖς δὲ ἀνταποκριθέντες μὲ μιδράλια, ἐφονεύσαμεν καὶ ἐπληρώσαμεν τινὰς τῶν στρατιωτῶν καὶ ἐργατῶν των. Ἀξιολάκρυτος τῷ ὄντι εἶναι ἡ κατάστασις τῶν δύστυχῶν τούτων τοῦ ἐχθροῦ ἐργατῶν, καὶ φρίκην προξενεῖ εἰς τὸν ὅστις θεωρεῖ μὲ τὴν τρέπον τοὺς μεταχειρίζονται οἱ βαρσοὶ δεσπότης των. Ἦλθον πολλοὶ εἰς τὴν ὥσιν ἀπελπισίαν, ὥστε ἐξελθόντες τῶν χαράκων, ἐφώναξαν· „ ἡμεῖς εἴμεθα Χριστιανοὶ καὶ ὁμογενεῖς σας· ὅθεν φοβῶμεθα νὰ περῶμεν διὰ τὸν ὅλον τὸν ἀνυπό-

„ φοβὰ δεινὰ μας. “ Οἱ ἡμέτεροι ἔλαβον συμπάθειαν τῶν δυστυχῶν των, ἵνα ὅπως ἀκυσίως ὑπομένουν, καὶ δὲν πυροβολοῦσι πλέον κατ' αὐτῶν.

Πρὸς τὸ ἑσπέρας ἐπληρώθη εἰς τὸ μέτωπον ἓνας τῶν πυροβολιστῶν μας τοῦ κανονοστατίου, ὁ Κοραῆς, ὀνομαζόμενος Ἀλεξάνδρης Κούλαρης. Εἰς δάκρυα μὲν φέρεται ὁ ῥεόσπας μὲ τὸν ὁποῖον τὸ ἀνδρεῖον τοῦτο παλικᾶρι ἐδέχθη τὴν πληγὴν· ἀλλ' οὐ ἐκτυπήθη, ἐκάθισε καὶ ἔδεσε μὲ τὸ μανδύλι τὸ κεφάλι τε διὰ νὰ σταματήσῃ τὸ ρέον αἷμα· τοῦ ἐπρόβαλον ἔπειτα οἱ συντρόφοί τε νὰ τὸν συγκώσωσι καὶ νὰ τοῦ φέρωσιν εἰς τὸν χειρουργόν. Ὁρί, ἀπεκρίθη μὲ ἡσυχίαν, ὁ γενναῖος Ἕλλην· δότε με καιρὸν διὰ νὰ σηκωθῶ πρῶτον τρεῖς φοραῖς ἀκόμη τῶν Χαλδούπεδων τοὺς προμαχῶνας, καὶ ἰσχυρὸν ἔπειτα νὰ ἱστεινῶ. Ἰδὼν τὴν τρέπον κατὰ φρονεῖν οἱ Ἕλληες τὸν θάνατον διὰ νὰ ὑπερασπισθῶσι τὴν Πατρίδα!

Τὴν 1 Ἰουνί. Τὴν νύκτα ἠκολούθησεν ὁ ἀμοibaῖος πυροβολισμός, κατὰ τὸ σῆμα. Περὶ δὲ τὰ γλυκοχαράγματα συντροφευμένοι ὁ κανονοβολισμός τῶν ἐχθρῶν καὶ μὲ βόμβας, ἔγινε μὲν θρασυτήριος, διήρκεσεν ὅμως ὀλίγον. Ἐξ οὗ συμπεραίνεται μετὰ βεβαιότητος, καὶ μάλιστα κατὰ τὰς ὁποίας ἐσχάτως ἐλάβομεν εἰδήσεις, ὅτι οἱ ἐχθροὶ δοκιμάζουν δυσκολεῖν εἰς τὴν μετακομιδὴν τῶν πολεμοφοδίων των, τὰ ὅποια περιμένουν νὰ τοὺς ἔρχωνται ἀπὸ Πρέβεζαν διὰ ξηρᾶς.

Αὐτόμολός τις ἀπέρασε σήμερον εἰς τὸ Ἀνατολικόν, ἐπιβεβαιῶν ὅσα καὶ οἱ πρότεροι· αὗτος προσθέτει, ὅτι τὸ ἀντικρὺ τοῦ κανονοστατίου τοῦ Νορμᾶν μέγα χαράκωμα τῶν ἐχθρῶν χρησιμεύει εἰς κατασκευὴν τοῦ διὰ χαλάστραν κανονοστατίου των, καὶ ὅτι καθ' ἡμέραν ἡ ἔλλειψις τῶν τορβῶν καθ' ὅλον τὸ στρατόπεδον τοῦ Κιναχῆ αὐξάνει.

Περὶ τῆς 2 Ἰουνίου, ὡς ἡμέρας ἔγινε μικρὰ ἀνὰ χεῖρ, διὰ νὰ γίνῃ συνημία περὶ τῆς ἀπελευθερώσεως τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Καπ. Ρούτζου, ὅς τις πρὸ ἡμερῶν ἐσυλλήβη ζῶν, ἐξελθὼν διὰ νὰ κατασκευεῖται ἕως πεντακῆσιοι λοιπὸν καὶ

αὐτοὶ ὅλοι Χηλδούπιδες, ἐκβῆκαν καὶ ἐστάθησαν ἄλλοι εἰς τὰ περὶ ταφρώματα των. Μετ' οὐ πολὺ ἴδμεν κατὰ τὸ ἀνατολικὸν μέρος τοῦ περιτειχίσματος μας τὸν Κιουταχὴν συνοδευμένον ἀπὸ ὀλιγοτάτας ἱππεῖς, δύο ἐκ τῶν ὁποίων ἐστειλείδια νὰ μετρήσωσι τὸ βάθος τῶν εἰς τὴν πτέρυγαν ἐκείνην τοῦ περιτειχίσματος μας ὑδάτων· ἀτελῇ καὶ ἄχαριν πληρωθῆσαν ὅμως τοῦ ἔδωκαν οἱ ἱππεῖς οὗτοι, καθότι τὰ ἄλογα των πρὶν εἰσέτι προχωρήσωσιν εἰς τὸ ἐξόδο, βυθισθέντα εἰς τὸν βάλλον, ἐδυσκολεύοντο νὰ ἐπιστρέψωσι, τινὲς κανονοδουλοῦντες μας τοὺς ἐξάλισαν ἀρκετὰ διὰ νὰ κάμωσι τελείαν πείραν.

Ὁ ἐχθρὸς ἐξακολουθεῖ τὴν γραμμὴν τοῦ ἀντιχαρὰ κωμάτων τε ἀπὸ τοῦ κανονοστάσιον τοῦ Ἀνταλεμπέρ ἕως εἰς τὰ κανονοστάσια τοῦ Ἐβέλ Ὁφ Σιεφιέλδ, Κωνσταντίνου Κανάρη καὶ Σκεντέμωσι.

Τὴν 2 τοῦ αὐτοῦ. Πολλὴν ὄραν ἐπεκράτησε τὴν νύκτα ταύτην ὁ βομβαρδισμὸς καὶ κανονοβολισμὸς τῶν ἐχθρῶν· οὐδεμίαν ὅμως σιγὴν ἔπαυσεν ὁ ἀπὸ μέρους μας, καὶ μάλιστα ἡ ψιλὴ φωτιά καὶ τὰ μιθράλια. Τὴν αὐγὴν ἐξηκολούθησεν ὡσαύτως καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη, ὅτε ἡ ἐκρηκτικὴ μῆλα βόμβας ἐφάνετο μίαν γυνάικα, καὶ ἐπληρώσεν ἀκινδύνως ἕνα νεον.

Οἱ Τούρκοι ἐξακολουθοῦν νὰ ἐνδυναμώνων τὸν ἐνὶ τῇ χαλάστρῃ κανονοστάσιόν των, περὶ οὗ πολλὰς ὁμιλήσαμεν. Εἰς τὸ συνεχόμενον μετὰ τοῦ κανονοσταίου τοῦτον περιτάφωμα ἔφερον ἕν κανόνι, καὶ ἕν ἡμιποῦζι. Ἡμεῖς δὲ κατασκευάζομεν νέον κανονοστάσιον ἀριερωμένον εἰς τὸ ἔνδομα τοῦ ἀθανάτου Μισούλη (*), καὶ ἐρωπλισμένον μὲ ἕν κανόνι τῶν 36, σκοπεύοντες ἔπειτα νὰ τὸ ἐνδυναμώσωμεν καὶ μὲ ὅσα ἄλλα καλέση ἡ χρεία· ἔχομεν δὲ χρηστὰς ἐλπίδας νὰ καταστήσωσι μηδὲν τὰς ἐχθρὶκὰς ἐτοιμασίας τὰ κανονοστάσια τοῦ Νορμάν καὶ Μισούλη, βοηθούμενα ἐκ πλαγίου καὶ ἀπὸ τοῦ τοῦ Καραϊ.

Ἡ νέα ἱστορία τῆς Ἑλλάδος δέλει καταχωρήσει εἰς τὰ Χρονικά της μὲ δὴν τὴν μεγαλαυχίαν τὸ ἔνδομα τοῦ ἀθανάτου Μισούλη· ὅσοι δ' ἐνδοξοὺς οὗτος ἀνὴρ εἶναι μετρίων καὶ ἀσπλοῦς παλῆτης εἰς τὴν πατρίδα του, τὸν ἐπαινοῦν εἰς τὸ ταχύπλουν καράβι του ἀποκαθίσταται ὡς κερράνης, φέρων πυρ καὶ ἄλλων εἰς τὸν στόλον τοῦ Τυραννίου.

Ἡ Πατρίς, ἀκαταδάσκει Ἡρώα, δὲν ἔχει στήλας διὰ νὰ δοῇ μὲ γλυπτὰ γράμματα τὰ ἀπεριγραπτὰ σου κατορθώματα· εἶναι ὅμως καὶ δέλουν εἶναι αἰωνίως ἐγγραγμένα εἰς τὴν καρδίαν αὐτῆς καὶ τῶν τέκνων της!

Οἱ Ἕλληνες ἐν συντόμῳ ἡμέραν καὶ νύκτα κάμουν τὰς πλέον αἰσθητὰς προπαρασκευὰς τῆς ὑπερσπίσεως· καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ ἑπὶ τοῦ ἐλπίζομεν νὰ δόσῃ τῶν Βαρβαρῶν ἡ ἐφοδὸς (*) τὰ πλέον ποθητὰ δι' ἡμᾶς ἀποτελέσματα.

Μίαν βῆμιν ἐχθρὴν ἡ ἐκρηκτικὴ ἐκπυρλώθησε μὲ ἄν καλύβαν πλησίον τῆς Ἀγίας Παρασκευῆς· πλήρεις χαρᾶς οἱ ἐχθροὶ ἐκραύγαζον, νομίζοντες ὅτι ἐκάλυσαν τὸ Μεσολόγι, καὶ ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐμελλον ν' ἀφῇσιν τοὺς προμαχῶνας των. Ἐκ τούτου φανερὸν γίνεται, ὅτι αὐτοὶ ἀγνοοῦν τὴν σταθερότητα καὶ εὐταξίαν τῶν ἡμετέρων, καὶ δὲν ἠξεύρουσι, ὅτι αὐτοὶ δὲν ἀφίουν τοὺς προμαχῶνας των, ἀν καὶ ἤθελε συμβῇ τὸ πλέον ἀπαισίον εἰς τὴν πόλιν συμβεβηκός, ὅπως τευόμενοι τὴν ἐφοδόν.

Εἰς τὸ στρατόπεδον τοῦ Κιουταχὴ λέγουσι, ὅτι εἶναι ὁ πυρομηχανικὸς Καρέτος, ὅστις ἐστάθη ποτὲ εἰς τὴν δούλευσιν τοῦ Ἀλῆ-Πασσᾶ, καὶ ἔπειτα τοῦ Ὁμέρ-Πασσᾶ.

Τὴν 3 τοῦ αὐτοῦ. Τὴν παρελθούσαν νύκτα οἱ ἐχθροὶ ἐστάθησαν πάντῃ ἡσυχῇ.

Τὸ πρῶτον ἐγένετο ἡ χαρμῶσυνος Τελετὴ διὰ τὰ ὅποια ὁ Στόλος μας ἔστησε μετὰ τοῦ Σουλίου καὶ Νήσου Ἀνδρου τρώπια κατὰ τοῦ ὑπεριφάνου τῆς Κωνσταντινουπόλεως Στόλου. Μετὰ τὴν δοξολογίαν ἐρρίθη ἀπαξ ὅλη ἡ σειρά τῶν πυροβόλων τοῦ τείχους μας, καὶ τρεῖς τῶν τουφεκίων. Εἰς τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐρρίθησαν καὶ ἀρκετὰ κανόνια ἀπὸ τὰ ἐν τῇ Λιμένι μας Ἑλληνικὰ πλοία, καθ' ἣν στιγμὴν ἐφθασε καὶ ἕτερον, μὲ ἐν πυρβολικὸν καὶ ἀπὸ ὅραν εἰς ὅραν περιμένοντα καὶ τὰ λοιπὰ μὲ τὰ ἀναγκαῖα πυρβολικά.

Μεσολόγιον τῇ 3 Ἰουνίου.

Ἐπίσημα γράμματα ἀπὸ τὴν καθέδραν τῆς ὑπερτάτης Διοικήσεως μᾶς ἀναγγέλουσι σήμερον τὴν μεγάλην καὶ ἀνέκφραστον νίκην, τὴν ὅποιαν ἡ β' τοῦ στόλου μας μοῖρα δηγουμένη παρὰ τοῦ Ἀντικυβερνήτου Κυρίου Γεωργίου Σαχτούρη, ἐκέρδισε κατὰ τοῦ Σουλτανικοῦ στόλου εἰς τὸ Σούκιον. Διὰ τὸ στενὸν τοῦ τόπου ἄλλο δὲν μᾶς συγχωρεῖται πρὸς τὸ παρὸν νὰ κοινοποιήσωμεν, παρ' ὅτι εἴκοσι ἐπὶ μόνον πλοία τῶν ἐχθρῶν διεσάθησαν, ἐν ᾧ εἰς τὴν ἀπὸ τοῦ Ἑλληνιστάντου ἐξοδὸν των συνεπασσύντων ἑκατὸν περίπου.

(*) ἔχομεν ἀπὸ πηγῆς ἀλάνθαστον βεβαίαν πληροφορίαν, ὅτι οἱ πολιορκηταὶ μας μελετοῦν ἀφέντας κατ' αὐτὰς νὰ κάμωσι τὴν ἐφοδόν. Τὰ διὰ τὴν ἐπιχειρήσιν των ταύτην μέσα, συνιστάμενα εἰς σάνκους γεμισμένους ἀπὸ μαλλί, καλάδια μὲ χῶμα, κλάδους δένδρων καὶ μέγαν ἀριθμὸν ἀπὸ δοκῆς οἰκίαν διὰ κατασκευὴν κλιμάκων, εἶναι σχεδὸν ὅλα ἐτοιμα· ὁμοίως καὶ μορφυλά ὅχι ὀλίγα διὰ νὰ ἐφορμήσωσι καὶ διὰ θαλάσσης. Δέλουν ὅμως δοκιμάσει τὰ ἐπίχειρα τῆς τάλμης των ἀπὸ τοὺς ὑπερμαχῶνας τοῦ φρουρίου μας, οἱ ὅποιοι μὲ τὴν μεγαλήτεραν εὐχαρίστησιν περιμένουν ταύτην τὴν στιγμὴν.